

ΔΥΟ ΓΥΝΑΙΚΕΣ
(ΕΙΔΟΣ ΜΥΘΟΥ)

'Επέρχεν ή βαρυγειμωνιά,
Κ' ή όποκρητική τρέλλα του κόσμου.
'Έχει σὲ μιὰ παράμερη γωνιά
Νά ! δυο γυναῖκες φάνηκαν ἐμπρός μου.

Η μία, γρηγόρη σκυρτή και ζαρωμένη
Μὲ στεγνή χειλη, μαγουλα χλωμή,
Μὲ ράσα καλογερικό ντυμένη
Όλα φιθύριζε πατερημά.

Κ' ή ςλλη νιά δροσόπλαστη, όσπροτρόχη,
Μοσχοβολούσεν ἀπ' θητή του βουνού,
Όμορφαινε τὴν ἔξοχή, τὴν χώρα,
Κ' ἐστριφογύριζε τὸν κάθε νοῦ.

Μοῦ λέν' κ' ή δυό — Τὶ κάνεις, παλλακήρι ;
— "Ελα μ' ἐμέ ! μοῦ λέει καθειμιά,
Η νύτη μόνη της δὲν ἔχει χάρη,
Και δὲν ἐπλάσθη για τὴν ἔρημισα ! —

Μοῦ γλυκοσίμωσ' ή γρηγόρη 'ε τὸ πλάξι·
— Έγώ εἰμι ή κυρά 'Σχολαστή ! —
— Κ' ἐγώ εἰμι, λέγ' ή νιά και μοῦ γελάει,
Η 'Ανοιξις ή μοσχοβολιστή !

Κι' όρχιζουν και μικούν κ' ή μετά κ' ή ςλλη,
Κ' ή δύο ἔνα στόμ' ἀνοίγουνε τρανό.
— Σοῦ ταζώ τούρανού ἐγώ τὰ καλλη.
— Κ' ἐγώ τοῦ ξρωτος τὸν οὐρανό ! —

— Μὲ τὰ τροπέρια και μὲ τὴ μετάνοια,
Μὲ τὴ νηστεία και τὴν προσευχὴ
Μαζί μὲ τοὺς ἀγγέλους 'ετὲ οὐράνια
Αγνή θάσα ἀνεβάσω τὴν ψυχή !

— Κ' ἐγώ μὲ τῆς ἀγάπης τὸ μεθύσι
Και μὲ τῶν λουλουδίων τὴν εὐωδία,
Αγγέλους και οὐρανὸν και δῆτη τὴ κτίσι
Θά σου τὰ κλείσω μέσα 'ετὴν καρδιά ! —

— Πάμε μαζί, παιδί μου νὰ σὲ κάμω,
Στεφάνη ἀγίου νὰ φορῇς λαμπρό.—
— Πάμε μαζί 'ετῆς νιότης σου τὸ γέρμο.
Τὸν 'Ερωτα τῆς δίνω γιὰ γαμπρό ! —

— Μ' ἐμὲ ή ζωή ἔχει τρανὸ σκοπό,
Κρύσω 'ε τὰ μαύρα ρούχα μου φτερά ! —
— Κ' ἐγώ ἔνα λόγο ξέρω· σ' αγαλῶ,
Έγώ εἰμ' ή ζωή και ή γαρά !

Γέρνω 'ε τὴν 'Ανοιξιν εύθυνς γλυκά
Ποῦ τὴν ἀγκάλη μ' ἀνοιγεν ὄφρατη,
Και μὲ δυο λόγια μου καλά κακά
Γυρίζω τῆς Σχολαστῆς τὴν πλάτη.

— Ω, "Ανοιξις, ἀληθινή κυρά,
Τῆς νιότης μαγισσα, τῆς γῆς λαμπράδα,
"Ελα, κι' θαν γεράσω μιὰ φορά,
Τότε θαρθή και τῆς γρηγῆς ή ἀράδα ! —

Φέρε Μυρέμενη

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΠΡΟΣΩΠΙΔΕΣ

'Ηλθε τὴν εἶδον και ἀπῆλθε.

Πρόκειται περὶ τῆς Ἀπόκρεω, ήτις, ἀφοῦ διέσπειρε τὴν εὐθυμίαν παντοῦ, ἀπῆλθε τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἐν μέσῳ ορευητιώδην ἐκδηλώσεων συμπαθείας. Οἱ μόνοι οἰτινες δὲν τὴν εἶδον ήσαν οἱ ἀντιπολιτευόμενοι καίτοι ὁ κ. Δηλιγιάννης ἐκ τοῦ ἔξωστου τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης γνωστόνως ἔδιλεπε τὸ διελαχύνον πλήθος τῶν προσωπιδοφόρων και μή.

Λέγεται, ὅτι ὁ κ. ἀρχηγὸς τῆς ἀντιπολιτεύσεως βλέπων ταὺς ὑπ' αὐτὸν συνηγμένους ἐνεθυμήθη τὴν ἔνδοξον ἐποχὴν τῶν ἀρδρῶν Ἀρκάδων και ἡτοιμάζετο νὰ δικηγαιώσῃ τὸ πλήθος, ὅτι θὰ πολεμήσῃ μὲ δι, τι ἔργονται και δὲρ ἔργονται, ἀλλ' ἀνεχαίτισθη ἐπὶ τῷ θέξ... τοῦ ἀναγκωρούντος διπλωμάτου.

Η Β. Οἰκογένεια και πάλιν ἐθεάτο τοὺς προσωπιδοφόρους και μή, ἐκ τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν μετὰ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ. 'Ο κ. Δηλιγιάννης διὰ νὰ τοὺς ἀντιπολιτευθῇ ἐπροτίμησε τὴν Ἐθνικὴν Τραπέζαν και ἔδηλωσεν εἰς τὸν κ. Ρενιέρην ὅτι θὰ παραλαβῇ μεθ' ἔκυτον και τὸν κ. Παπαμιχλόπουλον, διερ οἱ πρέπειοις εἰς τὸν πραγματικὸν Πολιτικὸν Σύλλογο.

Ο Πολιτικὸς Σύλλογος μὲ τὰ κλειδώματά του ἦτο εὐφυεστάτη παρφδία τοῦ λειτουργούντος ὅμων μονού σωματείου ἥρεσε δὲ πολὺ και εἰς αὐτὸν τὸν κ. Δημητρακάκην, δοτις μικρὸν ἔδενσε νὰ ἐπωνυχλάδῃ τὸν λόγον τὸν διοῖον ἔξεφώνησε πρὸ ημερῶν εἰς τὸν πραγματικὸν Πολιτικὸν Σύλλογο.

Οὐδὲν ἀφίνει ἀνεξερεύνητον αὐτὴν ἢ ἀντιπολίτευσις !
Ανικάλυψεν ἐκτὸς τῶν ἄλλων, ὅτι τὰ ἔξοδα πρὸς διακωμώδησιν τοῦ Πολιτικοῦ Συλλόγου κατέβαλεν η Κυβέρνησις διὰ τῆς ἀστυνομίας. 'Ημεῖς πιστεύομεν ὅτι δὲν εἴναι ἀμέτοχος και η Γαλλικὴ Κυβέρνησις, ἀφοῦ ὁ Πολιτικὸς Σύλλογος τῆς Ἀπόκρεω ἔφερεν ἐπὶ τῆς στέγης του... γαλῆρ.

Ο πελώριος Βίσμαρκ, ὁ ἀστυνομικὸς Ἀργος, αἱ ἀπολαύσεις τῶν 'Αθηνῶν, ή ἔθνοφόρος βουλευτοκρατία, τὸ κατασκευαστήριον νόμων, τὰ σύμβολα τῆς πολιτικῆς, ή ἀφείρεσις τῶν κρηνῶν και ἀλλα πόλλα τῆς παρελθούσας Κυριακῆς μὲς διέψευσαν γράψαντας, ὅτι ἐν τῇ σημερινῇ ἐποχῇ τὸ ἀλλα χρησιμεύει μόνον πρὸς πλουτισμὸν τῶν ἀλατοποθηκαρίων. Μὴ ἔχοντες τὸ χάρισμα τοῦ Καλχαντος δὲν ἡδυνήθησεν νὰ φαντασθῶσεν, ὅτι τὴν πτωχίαν τῆς πρὸ τελευταίας Κυριακῆς θὰ διεδέχετο η εὐθυμία τῆς παρελθούσης, ἀφοῦ μάλιστα ἡτο γνωστόν, ὅτι δὲν θὰ ἐλέγουν μέρος και ὁ ὅμωνυμος Ιταλικὸς σύλλογος.

Απαρατήρητος διηλθεν ὑπὸ τοῦ Κομητάτου και ἔτερος